

amely bennünket eddig is egybefűzött s a jövőben még szorosabban fűz egybe. Amit valamikor a tanítói rend egységéről mondtam, megvalósulóban van. Egyek vagyunk a munkában, a lelkesedésben, egyek a felelősségben is. Egyek abban az irtózatban, amellyel a tett-fedezet nélküli szavak rémétől borzadozunk; egyek abban az elhatározásban, hogy nagyhangú, mindenre kiterjedő reform-ábrándok helyett ezer meg ezer konkrét ponton, habozás nélkül tesszük meg a kötelességünket. Erre segítsen bennünket a magyarok Istene, aki nehéz időkben mindig igazat látszott adni költőnknek abban, hogy megbűnhödtük már a multat s jövendő-t.

Hankiss János

AZ ÉN KIRÁLYSÁGOM

Egy kődobásnyi csak a hossza,
a szélessége tán fele.
A palotámat béke aranyozza,
a kamráam kincessel színültig tele.

Királyi kertem sok csodát terem:
Gyümölcstől roskad körte-, almafa.
A bokrok lombja nagy koncertterem,
telíti rigók füttyös dallama.

Seregem, népem nem nagy, de szeret!
Szavamra hajlik, tudja óhajom.
Boldogság nekem a királyszerep
még akkor is, ha népem oktatom.

A koronámnak éke, aranya:
egy áldott szív, egy áldott lélek,
ki édesanyja s őrangyala
két emberré nőtt gyermekének.

Palástom is van, hófehér selyem.
Leferitem a diófánk alatt
s unokáimnak elmesélgetem,
hogyan szereztem birodalmamat.

Nem mástól kaptam földem, palotám
s nem lutrin nyertem szerencse-napon!
Verejték volt az ekém, boronám,
a munka és hit a vetőmagom!

És győztem, győztem! Most király vagyok!
Seregem, népem nem nagy, de szeret!
Királyságomra tiszta ég ragyog,
Isten kezében érzem kezemet.

Móra László